

ถูกลงโทษ ... เพราะละทิ้งงานและใช้คอมพิวเตอร์ ราชการติดตามตลาดหุ้น !

ลุงเป็นธรรม

● เหตุใดจึงกลายเป็นคดี ...

ยุคสมัยนี้ ... เรามักจะได้ยินคนพูดกันว่า อาชีพเดียวไม่เพียงพอกับการหารายได้ เพื่อใช้จ่ายในครอบครัว หลาย ๆ คน จึงมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากงานประจำ ซึ่งอาจมาจากสิ่งที่เราชื่นชอบ หรือมีความถนัด เช่น บางคนอาจทำงานฝีมือขาย บางคนอาจเปิดร้านกาแฟ บางคนทำอาหารขาย หรือบางคนก็อาจศึกษาและเล่นหุ้น ส่วนลุงก็ชอบซื้อล็อตเตอรี่ติดไม้ติดมือเอาไว้ลุ้นสักใบครึ่งใบให้พอหอมปากหอมคอ หรือพอเป็นกระซัย เผื่อโชคดีอาจเป็นเศรษฐีชั่วข้ามคืน (หัวเราะร่วน)

แต่สิ่งสำคัญ ... ที่ลุงจะต้องขอเตือนไว้ก่อนเลยก็คือ **อาชีพเสริมจะต้องไม่เบียดบังเวลางานหรือละทิ้งหน้าที่จนส่งผลกระทบต่อหน้าที่รับผิดชอบเสียหาย** ไม่เช่นนั้น ... อาจถูกลงโทษทางวินัยได้ นะครับ !

เรื่องนี้ ... นางสาวดชนีซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้ข้าราชการต้องขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ หากฝ่าฝืนก็อาจถูกสอบสวนและถูกลงโทษทางวินัยได้

ปรากฏว่านางสาวดัชนีถูกร้องเรียนว่าละทิ้งงานเพื่อไปสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนหุ้น และตลาดหลักทรัพย์ มหาวิทยาลัย (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผลการสอบสวนสรุปว่า นางสาวดัชนีได้มาทำงานที่ภาควิชา แต่กลับไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ในอาคารเรียนรวมและห้องสมุด โดยใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ในปีเดียวกัน วันละเฉลี่ย ๑ - ๕ ชั่วโมง คิดรวมเป็นเวลาราชการ ๓๓ วัน เข้าไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

และการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่องาน โดยนางสาวดัชนีไม่มารับตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในภาควิชาทำให้ส่งตรวจบางรายการถูกทิ้งไว้นานเกินกว่า 24 ชั่วโมง และทำให้มีงานค้าง ซึ่งคณิตคณะแพทยศาสตร์พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียรและดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ **จึงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ เดือน**

นางสาวดัชนีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งพิจารณาแล้วได้ยกอุทธรณ์ จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนดังกล่าว โดยเห็นว่ากระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้ตนได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

● ประเด็นปัญหา ...

คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

● ศาลท่านว่าดังนี้ ...

ในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องตามที่มีการร้องเรียนเป็นหลัก เพื่อพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยจะทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และให้ความเห็นแก่ผู้บังคับบัญชา ในขั้นนี้จึงเป็นเพียงขั้นตอนภายในของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ต้องแจ้งผลการสืบสวนหรือต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานในขั้นตอนดังกล่าว

เมื่อต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยคณิตคณะแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

อย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และในการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีแสดงพยานหลักฐานและได้แย้งคัดค้านข้อกล่าวหา ซึ่งได้ ดำเนินการตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีกระผิดวินัยหรือไม่นั้น เมื่อลักษณะงานของผู้ฟ้องคดี เกี่ยวเนื่องกับการให้บริการทางการแพทย์ อีกทั้ง การวินิจฉัยโรคมุ่งขึ้นอยู่กับผลการวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจ ที่เป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่าง เต็มความสามารถ สำหรับวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ควรอยู่ใน สถานะที่ผู้บังคับบัญชาจัดไว้ให้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และไม่อาจนำเหตุที่ไม่มีการปฏิบัติงาน มาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว

ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่อยู่ในที่ทำงานและไม่มาปฏิบัติงานตามหน้าที่บ่อยครั้ง จึงเป็น พฤติการณ์ที่เข้าข่ายไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษา ประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำความผิดวินัยจนต้องถูกกล่าวตักเตือนและเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว คำสั่ง ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุ อันควรลดหย่อนโทษแต่อย่างใด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๖/๒๕๖๒)

คดีนี้เรียกได้ว่า ... ถูกลงโทษเพราะหุนเป็นเหตุ !

● รู้ไว้ได้ประโยชน์

๑. ขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อพิจารณาว่า มีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาในการตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยต่อไป ขั้นตอนนี้เป็นเพียงกระบวนการภายใน จึงยังไม่ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งหรือ แสดงพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับโอกาสได้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานดังกล่าวในขั้น การสอบสวนทางวินัยนั่นเอง

๒. ข้าราชการต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถ ในวันที่ไม่มีงานที่ ต้องปฏิบัติ ก็ควรต้องอยู่ในสถานที่ทำงานของตนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ และไม่อาจ อ้างเหตุที่ยังไม่มีงานให้ปฏิบัติ มาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัวได้นะครับ !

(ปรึกษาการฟ้องคดีปกครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)